

עמת (חיפה) 80326-12-24 - מדינת ישראל נ' רמי אבו עביד

עמ"ת (חיפה) 80326-12-24 - מדינת ישראל נ' רמי אבו עביד מחוזי חיפה

עמ"ת (חיפה) 80326-12-24

מדינת ישראל

נגד

רמי אבו עביד (עצור/אסיר בפיקוח)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[31.12.2024]

כבוד השופט ניצן סילמן

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת בוגדנוב).

בלוז הדברים- מדובר במי שהוגש כנגדו כתב אישום בגין 12 אישומי מרמה והונאה; בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב.

ביום 18/3/24 לאחר תסקיר ממליץ, הומר מעצר המשיב למעצר באיזוק; בחלוף כחצי שנה נפתחו חלונות התאוררות.

בעקבות בקשות נוספות לעיון חוזר- הוזמן תסקיר משלים; שירות המבחן המליץ על הסרת האיזוק; עובר לדיון הורע מצבו הנפשי של המשיב והוא אף התבטא בתוקפנות (רושם של מחשבות שווא) כלפי המשטרה והפרקליטות; המשיב זומן לבדיקה בפני הפסיכיאטר המחוזי.

ביום 22/12/24 הודיע המשיב כי שוחרר מההסתכלות אצל הפסיכיאטר, וצירף מסמכים מתאימים; המשיב עתר לדון מחדש בנושא הסרת האיזוק בהתאם להמלצת שירות המבחן.

ביום 29/12/24 דן בית המשפט קמא והורה על הסרת האיזוק אגב מתן אפשרות למשיב להשתלב בעבודה- במכולת השייכת לאם המשיב ובפיקוחה. אם המשיב מפקחת ממילא על המשיב.

על החלטה זו נסב הערר; העוררת טוענת כי בית המשפט קמא לא נתן דעתו בצורה מספקת על מצבו הנפשי של המשיב ולא היה מקום לאפשר הסרת האיזוק וההשתלבות בעבודה טרם קבלת חוות דעת מלאה.

טרם אכנס לגופו של ערר אקדים ואומר כי קיים קושי במועד בו הוגש; הערר הונח בפני היום בשעה 8:40, כשעיכוב הביצוע אמור לפקוע בשעה 9:00; נוכח הנחיות בית המשפט העליון קבעתי הערר "מעכשיו לעכשיו", על מנת לדון בתוך עיכוב הביצוע; מדובר בסד זמנים בלתי אפשרי שראוי להימנע ממנו מבעוד מועד; ניתן להגיש ערר ולבקש תיקונו בהמשך, והכל על מנת שלבית המשפט לא כל שכן לצד שכנגד יהיה סיפק להיערך כדבעי; דבר זה אינו אפשרי בהתנהלות המתוארת לעיל.

כידוע- אין מקום להאריך עיכובי ביצוע ב'פתקיות' ללא קיום דיון והדבר עלול לעצמו להביא להחלטות שחרור או הקלה בתנאים שהרי הדין מגביל תנאי עיכוב הביצוע ומורה כי יש לדון בתנאים בתוך תקופת העיכוב. לגופו- לאחר בחינת הטענות, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות; ראשית- למעשה בשלושה מישורים נאמדה מסוכנות המשיב- ראשית ע"י שירות המבחן, שנית, עצם שחרורו מאשפוז ע"י הפסיכיאטר, ושלישית- ע"י בית המשפט קמא שהתרשם באופן בלתי אמצעי מהמשיב בדיון; שלושה גורמים בחנו המסוכנות לעת זו וסברו כי זו פחתה במידה המאפשרת מתן אמון במשיב, חרף ההתדרדרות הנפשית, באופן המצדיק הסרת האיזוק.

שנית- חלוף הזמן הוא כזה המאפשר להסיר האיזוק; בכלל, קיימת גישה כי עם פתיחת החלונות ניתן להסיר האיזוק 1434/22 ומקל וחומר אחרי בחינות ואחרי פרקי זמן כמתואר לעיל.

שלישית- מדובר באותה מפקחת שהצליחה להתמודד עם המשיב גם בעת ההתדרדרות וגם לפניה, מפקחת שהוכיחה עצמה (בש"פ קרונוברג) רביעית- שילוב בעבודה הנו ערך מוכר בפסיקה ומוכר כטעם טוב להסרת איזוק בוודאי בשלב דיוני זה. חמישית- המסוכנות באישום הנה במישור הרכוש; ספק אם מסוכנות זו באה לכדי ביטוי בעת עבודה בחנות מכולת; זאת ועוד- המסוכנות הנובעת מבמצב הנפשי לא תושפע מהסרת האיזוק שהרי ממילא עדיין המשיב מלווה במפקחת; סביר כי מצב נפשי לא יביא להרתעה בשל האיזוק ולכן חשיבות הפיקוח משמעותית הרבה יותר מחשיבות האיזוק, והפיקוח ממילא נותר.

במצב דברים זה, איני רואה להיעתר לערר והוא נדחה. על מנת לאפשר לעוררת לשקול צעדיה- יוסר האיזוק החל מיום 1/1/25 שעה 14:00 וההחלטה קמא תכנס לתוקף מלא מאותה עת.

ניתנה היום, ל' כסלו תשפ"ה, 31 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.